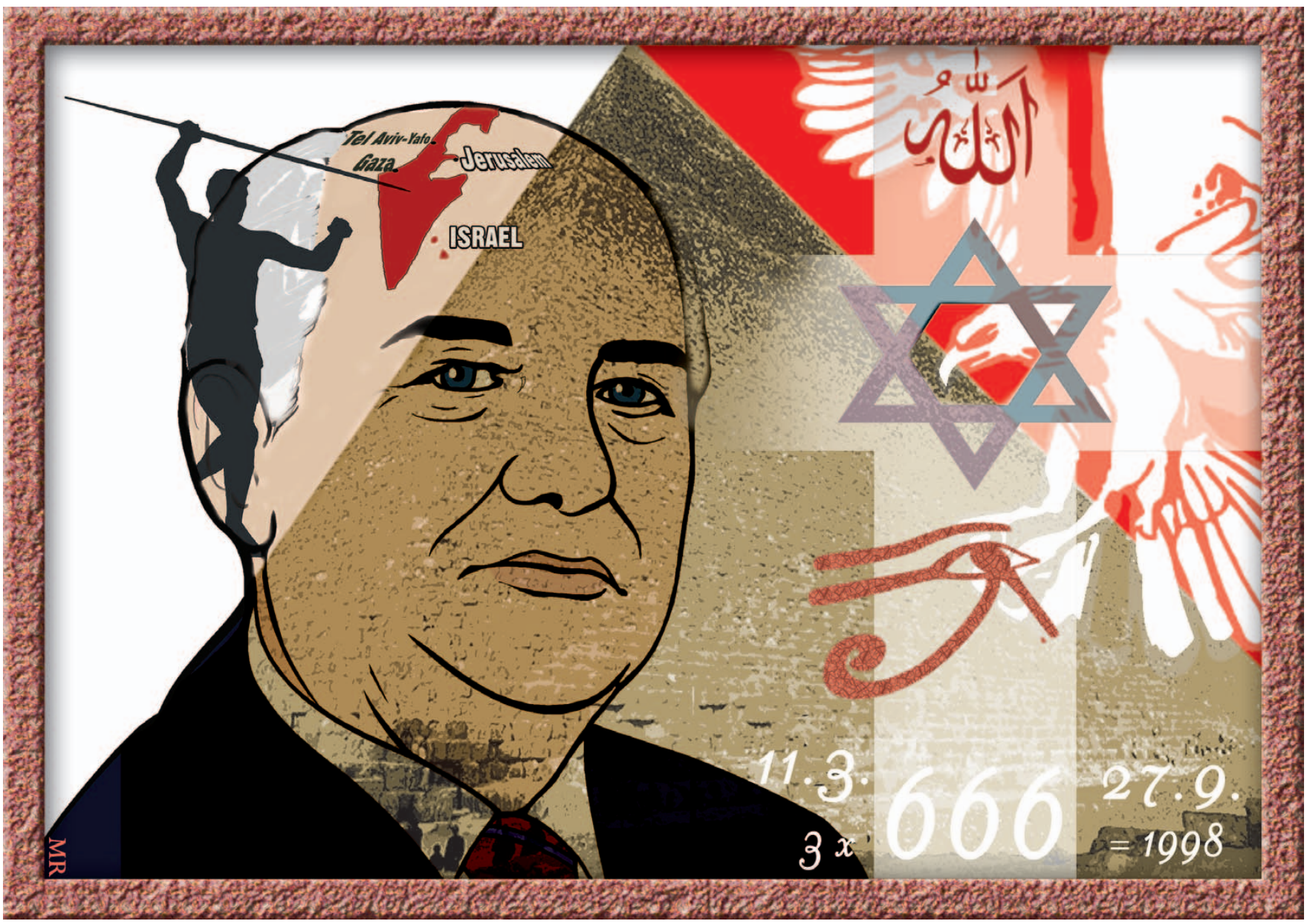

Gorbatshov on antikristus!

Tuomiopäivän profeetat julistavat netissä lopun koittaneen.

TEKSTI: JUHA MÄKINEN
KUVA: MINJA REVONKORPI

INTERNETIN tuoma lisä sananvapauteen perustuu ennen kaikkea portinvartijoiden puuttumiseen, nettitiedonvälityksen edullisuuteen ja ainakin periaatteelliseen mahdollisuuteen saavuttaa laaja yleisö.

Netti on täydellinen väline myös erilaisille uskonnollisille saarnamiehille ja tuomiopäivän profeetoille. Kun portinvartijoita ei ole, pääsee julistaja tuomaan ajatuksensa esille juuri niin sekavassa muodossa kuin hänelle luontevaa on.

Yhteistä näille nettiprofeetoille on yleensä fundamentalistinen Raamatuntulkinta, kiivas hurmahenkisyys sekä pettymys paitsi luterilaisen kirkon, myös perinteisten herätysliikkeiden piirissä esiintyvään ”hengen velttouteen”.

EDUSTAVA ESIMERKKI on turkulainen Jumalan seurakunta, jonka verkkosivujen kirjoituksissa nousevat esiin järjestelmällisesti kaikki klassiset uhkakuvat: EU on petovaltio, valtionkirkot ”porttokirkkoja” ja jokainen paavi antikristus. Uusi Raamatunkäännös on harhaoppinen, avoliitot ja homoseksuaalisuus tietysti syntiä. Seurakunnan johtajan **Weijo Lindroosin** mielestä islam pitäisi kieltää YK:n päätöksellä.

Kenties kaikkein kiivainta julistusta löytyy porilaisen Jeesuksen opetuslapset ry:n sivuilta. Anonyymisti kirjoitettujen saarnojen miltei jokainen lause päättyy huutomerkkiin. Opetuslapset – eli yhdistyksen puheenjohtaja **Jorma Oksanen** – varoittaa lukijoitaan Saatanan juonista, kuten gospel-musiikista ja jopa puhelimista.

Sanoman luotettavuutta perustellaan hieman vaikeaselkoisesti toteamalla, että ”Jeesus seisoo jokaisen kirjoittamamme linkin takana, jotka tänne päätyvät!”

”Opetuslapset” listaavat julkisesti ”vihollisen palvelijaksi siirtyneitä” henkilöitä, eli muita herännäisiä, joiden kanssa he jostain syystä ovat riidoissa. Armoa ei vääräoppisille anneta: ”Näitä miehiä ja heidän oppejaan tulee karttaa kuin pahinta ruttotautista!”

OMA LUKUNSA ovat tuomiopäivän saarnamiehet. Heistä ahkeruudessa ylittämätön on ”Lappeenrannan profeetta”, ennaltatietäjä **Harri Veijonen**, joka tuottaa *Daily Christian News* -sivuilleen päivittäin hämmentävät määrät tekstiä.

Erityisen kunnostautunut Veijonen on Ilmestyskirjan ennusmerkkien tulkitsemisessa. Hän esittelee sivuillaan erilaisia laskelmia maailmanlopun lähestymisestä, joissa oma merkityksensä on muun muassa Madridin pommi-iskulla, John F. Kennedyn murhalla, Nostradamuksen ennustuksilla, kuun asemalla Veikko Hakulisen kuolinpäivänä ja Veijosen omilla keihäänheittotuloksilla.

Veijosen profetoinnin johtoajatus on, että Mihail Gorbatshov on Antikristus ja Shimon Peres tämän väärä profeetta. ”Gorban uuden tulemuksen” oli Veijosen mukaan määrä alkaa 28. helmikuuta tänä vuonna. Tosin kun mitään ei tapahtunut, on Veijonen siirtänyt Gorbatshovin valtaantulon päivämääräksi 11.9.2005.

Viimeistään vuonna 2006 Antikristuksen hallitsema Venäjä ja EU liittoutuvat, ja vuonna 2007 eletäänkin sitten jo täysin apokalyptisissa tunnelmissa: uskovat temmataan ylös syyspäivän tasauksen aikoihin, Turku tuhotaan ydinaseella joulukuussa, mutta Antikristuksen hyökkäys pysäytetään Kymijoen rantaan.

Israelilla ja ”herran valitulla kansalla” on luonnollisesti tärkeä rooli maailmanlopun lähestyessä. Jokainen, joka uskaltaa lausua edes maltillisen kriittisen sanan Israelin toimista, saa jyrkän tuomion. Ulkoministeri Erkki Tuomiojan ja arkkipiispa Jukka Paarman Veijonen toivottaa helvetin tulisimmalle paikalle.

Veijonen kärsii ilmeisesti jonkinasteisesta messias-kompleksista. Vuodesta 2017 taaksepäin kulkevassa lopunajan päiväkirjassaan hän hahmottelee itselleen tehtävää Messiaan kuningaskunnan talousvastaavana. Toisaalla hän kyselee, tuleeko maailmaa hallitsemaan ”Paarma vai Veijonen edusmiehinä johtajille paavi vai Kristus”.

Ehkä kaikkein hämmentävintä on kuitenkin se, että vuolaan profetoinnin välissä Veijonen kommentoi myös sellaisia aiheita kuin Idols-kilpailua ja Matrix-elokuvia. Ennustusten taustamusiikkina Veijosen sivuilla on kuunneltavissa kömpelöitä sovituksia muun muassa Beatlesin ja Simon & Garfunkelin sävelmistä.

”Jeesus elää, vaikka Elvistä kuuntelisi”, kuten profeetta itse toteaa. ●

www.jeesuksenopetuslapsetry.net
www.jeesus-on-herra.com
wwnet.fi/users/veijone

Jeesuskin odotti loppua

Kaikilla kulttuureilla on omat myyttinsä maailman tuhosta. Myös kristillinen eskatologia, eli oppi viimeisistä ajoista, on yhtä vanha ilmiö kuin koko kristinusko. Jeesuksen opetuslapset odottivat Jeesusta palaavaksi vielä omana aikanaan.

”Eivätkä ainoastaan opetuslapset, vaan Jeesus itsekin odotti lopun tulevan omana elinaikanaan”, huomauttaa teologian tutkija **Ilpo Pursiainen**.

Pursiainen on tutkinut millenarismia eli uskonnollista ajattelua, jolle on tyypillistä odotus pian tapahtuvasta dramaattisesta muutoksesta. Millenaristiset liikkeet odottavat suurta katastrofia ja uutta järjestystä, kristittyjen tapauksessa tuhatvuotista valtakuntaa.

Pursiaisen mukaan millenaristinen ajattelu voimistui uudella ajalla. Teknisessä kehityksessä on nähty lopunajan ennusmerkkejä. Esimerkiksi mikrosirun on maltillisemmissakin kristillisissä piireissä ajateltu olevan Ilmestyskirjassa mainittu pedon merkki.

Eräät lahkot ovat harrastaneet tarkkojen päivämäärien ilmoittamista maailmanlopulle. Adventistit odottivat Jeesuksen palaavan 22. lokakuuta vuonna 1844. Kun mitään mullistavaa ei tapahtunut, liike hajaantui. Myöhemmin Jehovan todistajat laskivat maailmanlopulle useitakin ajankohtia, mutta luopuivat käytännöstä, kun ennustuksilta alkoi mennä uskottavuus.

Pursiaisen mukaan millenaristiset liikkeet syntyvät reaktiona yhteiskunnallisiin muutoksiin.

”Jatkuva muutos ja epävarmuus aiheuttaa ahdistusta, jota ehkä lieventää ajatus siitä, että maailmanloppu on ovella.”

Maailmanlopun pelko on suosittu aihe myös populaarikulttuurissa. Hollywood tuottaa urakalla elokuvia, joissa eletään lopullisen tuhon tunnelmissa. Toukokuussa ensi-iltansa saa tehostespektaakkeli *The Day After Tomorrow*, jossa maapalloa uhkaa uusi jääkausi.

”Millenaristinen ajattelu valuu kaikkialle, ehkä siitä syystä, että maailman ainoan supervallan mentaliteetissa apokalyptinen ajattelu on niin vahvana”, arvioi Pursiainen.

1900-luvulla ympäristötuhot toivat uskonnollisen apokalyptiikan rinnalle ekokatastrofin mahdollisuuteen perustuvan uhkakuvan. Maailma on kuitenkin toistaiseksi tuottanut pettymyksen jokaiselle ihmispolvelle jatkamalla olemassaoloaan.

JUHA MÄKINEN